

**Порівняльна таблиця
до проєкту Закону України
«Про внесення змін до деяких законів України
щодо сприяння працевлаштуванню учасників бойових дій та забезпечення їх економічної самостійності»**

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАГАЛЬНООБОВ’ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ» (Відомості Верховної Ради (ВВР) № 1533-III від 02.03.2000)	
Стаття 16. Бюджет Фонду, джерела коштів Фонду та їх використання 2. Джерелами формування коштів Фонду є: 1) страхові внески страхувальників; 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення", інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;	Стаття 16. Бюджет Фонду, джерела коштів Фонду та їх використання 2. Джерелами формування коштів Фонду є: 1) страхові внески страхувальників; 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення", інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, в тому числі за невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;
3. Кошти бюджету Фонду використовуються на: 1) виплату матеріального забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону,	3. Кошти бюджету Фонду використовуються на: 1) виплату матеріального забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону,

фінансування заходів, передбачених статтею 7-1 цього Закону;

2) здійснення заходів відповідно до [Закону України](#) "Про зайнятість населення";

3) фінансування витрат Пенсійного фонду України, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону та [статті 49](#) Закону України "Про зайнятість населення";

4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) формування резерву коштів Фонду.

Абзац відсутній

фінансування заходів, передбачених статтею 7-1 цього Закону;

2) здійснення заходів **сприяння зайнятості населення** відповідно до [Закону України](#) "Про зайнятість населення";

3) фінансування витрат Пенсійного фонду України, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону та [статті 49](#) Закону України "Про зайнятість населення";

4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) формування резерву коштів Фонду.

Кошти, отримані у вигляді фінансових санкцій за невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», спрямовуються на виконання заходів, передбачених абзацом другим частини другої статті 26 Закону України «Про зайнятість населення».

**ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАЙНЯТІСТЬ НАСЕЛЕННЯ»
(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243)**

Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню

1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:

.....

Частина відсутня

Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню

1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:

.....

4. Для працевлаштування громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті (крім осіб з інвалідністю, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 [Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування"](#), норматив працевлаштування на роботу яких встановлюється згідно із [Законом України](#) «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»), підприємствам, установам та організаціям, а також фізичним особам-підприємцям, які використовують найману працю, з чисельністю штатних працівників понад 8 осіб, встановлюється квота у розмірі 5 відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік. Середньооблікова кількість штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік визначається за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері статистики.

Роботодавці на підставі цієї методики самостійно розраховують квоту для працевлаштування громадян з округленням її до цілого значення згідно з математичними правилами округлення з урахуванням кількості громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті, які на умовах повної зайнятості вже працюють

на підприємствах, в установах та організаціях, у фізичних осіб-підприємців, а також з урахуванням громадян, які були направлені для проходження базової військової служби, призвані на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, за якими зберігається місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, у фізичних осіб-підприємців.

До виконання зазначеної квоти робочих місць зараховується працевлаштування роботодавцем відповідної кількості громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті, розмір оплати праці кожного з якого перевищує розмір мінімальної заробітної плати у розрахунку за повністю відпрацьований календарний місяць (крім громадян, які були направлені для проходження базової військової служби, призвані на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, за якими зберігається місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, у фізичних осіб-підприємців). У разі недотримання роботодавцем вимоги щодо розміру оплати праці такого працівника, він не має право враховувати таку особу у виконання квоти.

Роботодавці інформують щороку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері

	зайнятості населення та трудової міграції, а також центральний орган виконавчої влади що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни про виконання ними квоти для працевлаштування громадян, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.
Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню 2. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік осіб, яким до настання права на пенсію за віком залишилося не більше п'яти років, осіб, зазначених у пунктах 6 і 8 частини першої статті 14 цього Закону, та які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не більше розміру мінімальної заробітної плати. Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців. Абзац відсутній	Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню 2. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік осіб, яким до настання права на пенсію за віком залишилося не більше п'яти років, осіб, зазначених у пункті 6 частини першої статті 14 цього Закону, та які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не більше розміру мінімальної заробітної плати. Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік особу, зазначену у пункті 8 частини першої статті 14 цього Закону, та яка перебуває у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не більше подвійного розміру мінімальної

	заробітної плати на момент виплати компенсації. Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців.
Стаття 53. Відповідальність за порушення законодавства про зайнятість населення 1. Посадові особи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, а також фізичні особи - підприємці, винні у порушенні законодавства про зайнятість населення, несуть відповідальність згідно із законодавством. Частина відсутня	Стаття 53. Відповідальність за порушення законодавства про зайнятість населення 1. Посадові особи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, а також фізичні особи - підприємці, винні у порушенні законодавства про зайнятість населення, несуть відповідальність згідно із законодавством. 1-1. У разі невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 цього Закону, з такого роботодавця стягується штраф за кожного непрацевлаштованого громадянина у двократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення.
Розділ XI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ XI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ
Пункт відсутній	1-1. Тимчасово, на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та одного року після його припинення чи скасування як виняток з положень частини четвертої статті 14 цього Закону, встановлюється квота у розмірі 2 відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік.

Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 2-3, ст.11)	
Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ
Пункт відсутній	9-26. Тимчасово, до 1 січня 2028 року єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, які протягом року виконали квоту, передбачену частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», починаючи з календарного місяця, наступного за календарним місяцем, в якому платником виконано таку квоту, встановлюється на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці», - у розмірі мінімального страхового внеску.
Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 49, ст.527)	
Стаття 2. Визначення термінів	Стаття 2. Визначення термінів
Пункт відсутній	2.32. Термін «учасник бойових дій» у цьому Законі вживається у розумінні, наведеному в пунктах 19-21 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».
Стаття 2-1. Принципи підтримки сільського господарства України	Стаття 2-1. Принципи підтримки сільського господарства України
2-1.1. Принципами підтримки сільського господарства України є прозорість та публічність, прогнозованість та послідовність, справедливість та ефективність, цільове	2-1.1. Принципами підтримки сільського господарства України є прозорість та публічність, прогнозованість та послідовність, справедливість та ефективність, цільове

спрямування, верифікація права на підтримку та її моніторинг.	спрямування, верифікація права на підтримку та її моніторинг, а також принцип сприяння учасникам бойових дій у здобутті економічної самостійності.
Пункт відсутній	2-1.7. Сприяння учасникам бойових дій у здобутті економічної самостійності полягає у створенні сприятливих умов для здійснення ними сільськогосподарської діяльності. Держава забезпечує пріоритетне надання державної підтримки малим сільськогосподарським товаровиробникам, заснованим такими учасниками, з урахуванням положень, передбачених пунктом 2-1.5 цієї статті.
Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 3, ст.23)	
Стаття 12. Умови надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього підприємництва 1. Державна підтримка надається суб'єктам малого і середнього підприємництва, які відповідають критеріям, встановленим частиною третьою статті 55 Господарського кодексу України.	Стаття 12. Умови надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього підприємництва 1. Державна підтримка надається суб'єктам малого і середнього підприємництва, які відповідають критеріям, встановленим частиною четвертою статті 2 Закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб». При цьому держава забезпечує пріоритетне надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього

підприємництва, заснованими учасниками бойових дій та/або намір заснувати які виявили учасники бойових дій.

Народні депутати України

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Кулініч Олег Іванович
Сертифікат: 3FAA9288358EC003040000006A0C2A00DD8FDC00
Дійсний до: 11.12.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
348д9/1-2025/87822 від 15.04.2025

1862101